

ယောနဝတ္ထု။

1 အမိတုတဲ ဧါသား

ယော န သို့ ရောက် လာ သော ထာဝရဘုရား ဧါ
နှုတ်ကပတ် တော်ဟူမူကား၊ 2 သင်ထ ဤ နိနေဝေ

မြို့ ကြီး သို့

သွား ပြီး လျှင် ၊ ခြိမ်း ချောက် သော စကား နှင့်
ကြွေးကြော် လော့။ ထိုမြို့ပြုသောဒုစရိုက် အပြစ်သည်
ငါ့ ရှေ့ သို့

တက် လာပြီဟု မိန့် တော်မူ၏။ 3 သို့သော်လည်း ၊ ယော
န

သည် ထာဝရဘုရား

ထံ
တော်မှ

တာရှု မြို့သို့ ပြေး မည့် အကြံရှိသည်နှင့် ထ

လျက်

ယုပပေ မြို့သို့သွား ၍ ရောက်သဖြင့် ၊ တာရှု မြို့သို့
သွား သော သင်္ဘော ကို တွေ့ကြုံ ၍

သင်္ဘော ခ ကို ပေး

ပြီးလျှင် ၊ ထာဝရဘုရား

ထံ တော်မှ

သင်္ဘောသား တို့နှင့်အတူ

တာရှု မြို့သို့

လိုက် ခြင်းငှါ သင်္ဘော ကို
 စီး လေ၏။⁴ ထာဝရဘုရား သည်လည်း
 ပြင်းစွာ သောလေ ကို ပင်လယ် ပေါ်သို့ စေလွှတ် တော်
 မူသဖြင့် ၊ ပင်လယ် ၌
 ကြီးစွာ
 သော မိုဗ်းသက်မုန်တိုင်း ဖြစ် ၍ ၊ သင်္ဘော သည် ပျက်
 လုသောလက္ခဏာ ရှိ၏။⁵ ထိုအခါ
 သင်္ဘောသား တို့သည် ကြောက်ရွံ့ ၍
 အသီးအသီး မိမိ တို့ဘုရား ကို
 အော်ဟစ် ကြ၏။ သင်္ဘော
 ပေါ့ စေခြင်းငှါ ဝန် များကိုလည်း ပင်လယ် ထဲ သို့ ပစ်
 ချ ကြ ၏။ ယောန
 မူကား ၊ သင်္ဘော ဝမ်း ထဲ သို့ ဆင်း ၍
 အိပ်ပျော် လျက်နေ၏။⁶ သင်္ဘော သူကြီးသည် လာ
 ၍ ၊ အိုအိပ်ပျော် သောသူ ၊ အဘယ်သို့ နည်း။ ထ
 လော့။ သင် ၏ဘုရား ကို ဆုတောင်း လော့။ ငါတို့
 အသက် လွတ်စေခြင်းငှါထိုဘုရား သည် ငါ တို့ ကို
 အောက်မေ့ ကောင်း အောက်မေ့လိမ့်မည်ဟု ဆို ၏။
⁷ နောက် တဖန် သူတို့က၊ လာ
 ကြ။ အဘယ်သူ ၏ အပြစ် ကြောင့် ဤ
 အမှုရောက်သည်ကို ငါတို့သိ ရမည်အကြောင်း
 စာရေးတံ ချ ကြကုန်အံ့ဟု တိုင်ပင် ၍ ၊ စာရေးတံ
 ချ လျှင်

ယောန ၌
 စာရေးတံ ကျ ဧါ။ 8 တဖန်
 သူတို့က၊ အဘယ်အပြစ် ကြောင့် ဤ
 အမှု ရောက်သည် ကို ပြော ပါလော့။ သင် ဆောင်ရွက်
 သောအမှု
 ကား၊ အဘယ်
 အမှုနည်း။ သင်သည် အဘယ် အရပ်က
 လာ သနည်း။ အဘယ်
 ပြည် ၊ အဘယ် အမျိုးသား ဖြစ်သနည်း ဟု မေးမြန်း
 ကြသော်၊ 9 ငါ သည် ဟေဗြဲ အမျိုးသားဖြစ်၏။ ရေ
 မြေ ကို ဖန်ဆင်း တော် မူ သော ကောင်းကင်
 ဘုံ၏အရှင်ဘုရား သခင် ထာဝရဘုရား ကို ကိုးကွယ်
 သောသူဖြစ်၏ဟု ဆို
 လျှင် ၊ 10 ထိုသူတို့သည် အလွန် ကြောက်ရွံ့ ၍ ၊ သင်
 သည် အဘယ်ကြောင့် ဤ သို့ပြု သနည်းဟုမေး
 ကြ၏။ ယောန
 သည် ထာဝရဘုရား
 ထံ တော်မှ
 မိမိ ပြေး ကြောင်းကို ဘော်ပြ
 သောကြောင့် သူတို့သိ ကြ၏။ 11 ထိုအခါ
 ပင်လယ် ၌ လှိုင်းတံပိုးသည် တိုး
 ၍ ထ
 သောကြောင့်
 သူတို့က၊ ငါ တို့၌

လှိုင်းတံပိုးငြိမ်း စေခြင်းငှါ သင့် ကို
 အဘယ်သို့
 ပြု ရပါမည်နည်းဟုမေး
 ကြသော် ၊ ¹² ငါ့ ကိုချီ၍
 ပင်လယ် ထဲ သို့ ချ ပစ် ကြ လော့။ သို့ပြုလျှင် ၊
 လှိုင်းတံပိုးသည် သင် တို့၌
 ငြိမ်း လိမ့်မည်။ ဤ
 ပြင်းစွာ သော မိုဗ်းသက်မှန်တိုင်း သည် ငါ့ ကြောင့်
 သာ
 သင် တို့အပေါ် သို့ ရောက်သည်ကို ငါ သိ ၏ဟု
 ပြန်ပြော သော်လည်း ၊ ¹³ သဘောသား တို့သည် ကမ်း
 သို့ ရောက် အံ့သောငှါ ပင်ပန်းစွာ တက် ခတ်ကြ၏။
 သို့ရာတွင် ၊ သူ
 တို့တဘက် ၌ လှိုင်းတံပိုးတိုး ၍
 ထ သောကြောင့် ၊ သူတို့သည် မ
 တတ်နိုင် သောအခါ ၊ ¹⁴ အို
 ထာဝရဘုရား ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် တောင်းပန်
 ပါ၏။ ဤ
 သူ ၏အသက် ကြောင့်
 အကျွန်ုပ်တို့သည် အကျိုး နည်း မ
 ဖြစ်ပါစေနှင့်။ အပြစ် မရှိသောသူ၏အသက် သတ်
 သောအပြစ်ကို အကျွန်ုပ် တို့၌
 တင် တော်မ မူပါနှင့်။ အိုထာဝရဘုရား

၊ ကိုယ်တော်သည် အလို
 ရှိတော်မူသည် အတိုင်း
 ပြု တော်မူ၏ဟု ထာဝရဘုရား
 အား
 ကြွေးကြော်
 တောင်းပန် ပြီးမှ ၊ ¹⁵ ယောန ကိုချီ၍
 ပင်လယ် ထဲ သို့ ချ ပစ်ကြ၏။ ထိုအခါ
 ပင်လယ် လှိုင်းတံပိုး သည် ငြိမ်း လေ၏။
¹⁶ သင်္ဘောသား တို့သည်လည်း
 ထာဝရဘုရား ကို အလွန် ကြောက်ရွံ့ သဖြင့်
 ယဇ် ပူဇော်၍
 သစ္စာ ဂတိထားကြ ၏။ ¹⁷ ယောန ကို မျို စေခြင်းငှါ
 ငါး ကြီး ကို ထာဝရဘုရား
 ခန့် ထားတော်မူသည်နှင့်အညီ ၊ ယောန
 သည် ငါး ၏ဝမ်း ထဲမှာ
 သုံး ရက် ပတ်လုံးနေ ရ၏။

2

¹ ငါး ၏ဝမ်း ထဲမှာနေစဉ်တွင်၊ ယောန
 သည် မိမိ
 ဘုရား သခင် ထာဝရဘုရား
 ကို
 ဆုတောင်း သောစကားဟူမူကား ၊ ² ငါသည် ဒုက္ခ
 ဆင်းရဲကို ခံရသောကြောင့်၊ ထာဝရဘုရား

ကို
 ဟစ် ခေါ်၍
 ငါ့ စကားကို ကြား တော်မူ၏။ မရဏာ
 နိုင်ငံ၏ ဝမ်း ထဲက
 ဟစ် ခေါ်သော စကား
 သံ ကို နားထောင် တော် မူ၏။ 3 ကိုယ်တော် သည်
 အကျွန်ုပ် ကို နက်နဲ သောအရပ်၊ သမုဒ္ဒရာ
 အလယ် ချက်ထဲ သို့ ချ ပစ်တော်မူသဖြင့် ၊ ပင်လယ်
 ရေသည် ဝိုင်း ၍
 လှိုင်း တံပိုး တော်ရှိသမျှ
 တို့သည် လွမ်း မွန်း ကြပါ၏။ 4 ထိုသို့ မျက်မှောက်
 တော်မှ
 နှင်ထုတ် ခြင်းကို ခံရသော်လည်း ၊ သန့်ရှင်း သောဗိမာန်
 တော်ကို မျက်မှောက် ပြု မြဲ ပြုပါမည်ဟု အောက်မေ့
 လျက်နေ၏။ 5 ရေ တို့သည် အကျွန်ုပ်အသက်ကို သေစေ
 ခြင်းငှါ ဝိုင်း သဖြင့်၊ အကျွန်ုပ်သည် ပင်လယ် အလယ်၌
 အချုပ် ခံရပါ၏။ ပင်လယ် မြက်ပင် သည် အကျွန်ုပ်
 ခေါင်း ကို ပေါင်းစည်း လျက်ရှိပါ၏။ 6 တောင် ခြေရင်း
 အမြစ်သို့
 အကျွန်ုပ်ဆင်း ၍၊ မြေ
 ကန်လန်ကျင် အတွင်း၌ အစဉ် အ မြဲ ပိတ် ထား
 သော်လည်း ၊ အကျွန်ုပ် ၏ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား ၊
 ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ် အသက် ကို ပျက်စီး ရာမှ

ကယ်ဆယ် တော် မူ လိမ့်မည်။ 7 အကျွန်ုပ် သည်
စိတ်ပျက် သောအခါ
ထာဝရဘုရား
ကို အောက်မေ့ ၍ ၊ အကျွန်ုပ် ၏ပဌနာ သည် သန်ရှင်း
သော ဗိမာန် တော်၌
ကိုယ်တော် ထံ သို့ဝင် ပါ၏။ 8 မုသာ အနတ္တ ကို မှီဝဲ
သောသူတို့သည် မိမိ
တို့ ကရုဏာ
ခံရာအကြောင်းကို စွန့်ပစ် ကြပါ၏။ 9 အကျွန်ုပ် မူကား
၊ ကျေးဇူး တော်ကို ချီးမွမ်းသော စကား
နှင့်
ကိုယ်တော် အား
ယဇ် ပူဇော်ပါမည်။ သစ္စာ
ဂတိ ထားသည်အတိုင်း
သစ္စာဝတ် ကို ပြုပါမည်။ ထာဝရဘုရား
၏ ကျေးဇူးတော်ကြောင့်
ချမ်းသာ ရပါသည်ဟု ဆုတောင်းလေ၏။ 10 ထိုအခါ
ငါး ကြီးသည် ထာဝရဘုရား
၏ အမိန့်
တော်ကိုခံ ၍
ယောန ကို ကုန်း ပေါ် သို့ အန် လေ၏။

3

1 နောက် တဖန် ထာဝရဘုရား

၎်၊ နှုတ်ကပတ် တော် သည် ယောန
 သို့ ရောက် လာသည်ကား၊ ² သင်ထ ချ် နိနောဝေ
 မြို့ ကြီး သို့
 သွား လော့။ ငါ မှာ
 ထားသည်အတိုင်း ကြွေးကြော် လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။
³ ထိုအခါ
 ထာဝရဘုရား ၎် အမိန့် တော်အတိုင်း
 ယောန သည် ထ
 ချ်
 နိနောဝေ မြို့သို့
 သွား ၎်။ နိနောဝေ
 မြို့ သည် အလွန်ကြီး သောမြို့ ၊ သုံး
 ရက် ခရီး ကျယ်ဝန်းသော မြို့ဖြစ် သတည်း။ ⁴ ယောန
 သည် မြို့ ထဲ သို့ဝင် ချ် တ
 နေ့ ခရီး သွား လျက် ၊ အရက် လေးဆယ် လွန်သော်၊ နိ
 နောဝေ
 မြို့သည် ပျက်စီး
 ခြင်းသို့ရောက်လိမ့်မည်ဟု ကြွေးကြော် လေ၏။ ⁵ နိနော
 ဝေ မြို့သား တို့သည် ဘုရား
 သခင်၏ အမိန့် တော်ကို ယုံ
 ချ် ၊ လူကြီး လူငယ် အပေါင်းတို့သည် အစာရှောင်
 ရာအချိန်ကို ကြော်ငြာ ချ်
 လျှော်တေ အဝတ်ကို ဝတ် ကြ၏။ ⁶ နိနောဝေ မင်းကြီး

သည် ထိုသိတင်း ကို ကြား သောအခါ
 နန်းတော် မှ ဆင်း ၍
 မင်းမြောက် တန်ဆာကို ချွတ် ပြီးမှ
 ၊ လျှော်တေ အဝတ်ကို ဝတ် ၍
 ပြာ ထဲ ၌ ထိုင် တော်မူ၏။ ⁷ လူ သတ္တဝါ တိရစ္ဆာန် သိုး
 နွား တို့သည် အလျှင်းမ
 မြည်စေနှင့်။ အစာကို မ
 စား ၊ ရေ
 ကို မ
 သောက် စေနှင့်။ ⁸ လူ သတ္တဝါ တိရစ္ဆာန် တို့သည်
 လျှော်တေ အဝတ် ကို ဝတ် ကြစေ။ ကြိုးစား ၍ ဘုရား
 သခင်ကို
 ဆုတောင်း ကြစေ ။ အသီးအသီး
 တို့သည် မိမိ
 တို့လိုက်သော အဓမ္မ
 လမ်း ၊ မိမိတို့ပြုသောအဓမ္မ အမှုကို ရှောင် ကြစေ။ ⁹ ငါ
 တို့သည် ပျက်စီး ခြင်းနှင့် ကင်းလွတ် မည်အကြောင်း
 ၊ ဘုရား
 သခင်သည် ပြောင်းလဲ ၍
 နောင်တရ သဖြင့် ၊ ပြင်းစွာ
 သောအမျက် တော်ကို ငြိမ်းစေတော်မူမည် မမူ မည်ကို
 အဘယ်သူ ပြောနိုင်သနည်းဟု မင်းကြီး အာဏာ ၊ မှူးမတ်
 အာဏာနှင့်

နိုနေဝေ တမြို့လုံးတွင်
 သိတင်း ကြားပြော
 ၍ ကြော်ငြာ စေတော်မူ၏။ 10 မြို့သားတို့သည် မိမိ
 တို့လိုက်သော အဓမ္မ
 လမ်း
 ကို
 လွှဲရှောင် ၍၊ ကျင့်သောအကျင့် များကို ဘုရား
 သခင်သည် မြင် လျှင် ၊ အရင်ခြိမ်း သော ဘေးဒဏ် ကို
 မ
 ပေး ဘဲနေ တော်မူ၏။

4

1 ယောန သည် အလွန် စိတ်ညစ် ၍
 အမျက်ထွက် သဖြင့် ၊ အို
 ထာဝရဘုရား ၊ အကျွန်ုပ်တောင်းပန်ပါ၏။ အကျွန်ုပ်
 သည် ကိုယ် ပြည် ၌ ရှိ စဉ် ၊ ဤသို့
 ပြော ပါပြီ မ
 ဟုတ် လော။ ထိုကြောင့် ၊ ကိုယ်တော်ထံမှ တာရှု မြို့
 သို့
 ကြိုးစား၍ ပြေး ပါ၏။ 2 ကိုယ်တော် သည် သနား
 စုံမက်တတ်သော ဘုရား
 ဖြစ်၍ စိတ်ရှည် သောသဘော၊ ကျေးဇူး ပြုချင်သော
 သဘော၊ အပြစ်ဒဏ် ပေးမည့်အမှုကို
 နောင်တရ

တတ်သော သဘောရှိတော်မူကြောင်း ကို အကျွန်ုပ် သိ
ပါ၏။ 3 သို့ဖြစ်၍ ၊ အိုထာဝရဘုရား

၊ အကျွန်ုပ် အသက် ကို နှုတ်ယူ တော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်
အသက် ရှင်ခြင်းထက်

သေ ခြင်း သည် သာ၍ကောင်း ပါသည်ဟု တောင်း
လျှောက်လေ ၏။ 4 ထာဝရဘုရား ကလည်း ၊ သင် သည်
အမျက် ထွက် ကောင်း သလောဟုမေး တော်မူ၏။ 5 ယော

န သည် မြို့ ၌
အဘယ်သို့ ဖြစ် မည်ကို

သိမြင်
ခြင်းငှါ၊ မြို့ ပြင်သို့ထွက် ၍

မြို့ အရှေ့ မျက်နှာ၌
တဲ မိုးကို လုပ် ပြီးလျှင် ၊ အမိုးအရိပ် တွင်

ထိုင် ၍နေ၏။ 6 အရှင် ထာဝရဘုရား သည်လည်း
ကြက်ဆူ ပင်ကို ပြင်ဆင် ပြီးလျှင် ၊ ယောန၏စိတ်ကို

ပြေ စေခြင်းငှါ သူ့
ခေါင်း ပေါ်မှာ လွှမ်း၍ မိုးစေတော် မူ၏။ ထိုအပင်

ကြောင့်
ယောန သည် အလွန် အားရဝမ်းမြောက် ၏။ 7 နက်ဖြန်
မိုဗ်းလင်း သောအခါ

ဘုရား သခင်ခန့် ထား တော်မူသောပိုး ကောင်သည်
ကြက်ဆူ ပင်ကို ကိုက် ၍

ညှိုးနွမ်း စေ၏။ 8 နေ ထွက် သောအခါ ဘုရား သခင်

သည် အလွန် ပူ သောအရှေ့ လေ ကို ပြင်ဆင် တော်မူ၍
၊ ယောန

၏ ခေါင်း ကို
နေ ထိခိုက် သဖြင့်
သူသည် မော
၍

သေ ချင်သော စိတ် ရှိ လျက် ၊ ငါ့ အသက်သေ ခြင်း
သည် ရှင် ခြင်းထက်

သာ၍ကောင်း သည်ဟု မြည်တမ်း လေ၏။ 9 ဘုရား
သခင်ကလည်း ၊ သင်သည် ကြက်ဆူ ပင် အတွက်
အမျက် ထွက်ကောင်း သလောဟုမေး တော်မူလျှင်
၊ ယောနက၊ အကျွန်ုပ် သည် အသက်သေ သည်
တိုင်အောင်

အမျက် ထွက်ကောင်း ပါသည်ဟု လျှောက် ဆို၏။

10 ထာဝရဘုရား ကလည်း ၊ သင် သည် ပင်ပန်းစွာ မ
လုပ် ၊ ကြီးပွား စေခြင်းငှါလည်း
မ ပြုစု၊ တညဉ့် ခြင်းတွင် ပေါက် ၍
တညဉ့် ခြင်းတွင် သေ

သော
ကြက်ဆူ ပင်ကို

နှမြော သည်တကား။ 11 ငါ သည် များစွာ သော
တိရစ္ဆာန် တို့ကိုမဆို၊ ကိုယ် လက်ျာ လက်နှင့်
လက်ဝဲ လက်ကိုမျှ ပိုင်းခြား၍ မ
သိ

သော သူ
 တသိန်း နှစ်သောင်းမက ၊ လူ
 များ သော
 နိနေဝေ မြို့ ကြီး ကို ငါနှမြော သင့်သည်မ ဟုတ်လော
 ဟု မိန့် တော်မူ ၏။

မြန်မာကျမ်းစာ

The Holy Bible in the Burmese language of Myanmar, Judson version of 1840

Public Domain

Language: ဗမာ (Burmese)

Translation by: Adoniram Judson

2024-02-15

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 21 Feb 2024 from source
files dated 15 Feb 2024

5602fb7e-6c4f-5434-acb0-8e67903ea45f